

Through the Boughs

Down below the window, on the deck, some ragged-looking birds gather at the feeder. The same birds, I think, that come every day to eat and quarrel. *Time was, time was,* they cry and strike at each other. It's nearly time, yes. The sky stays dark all day, the wind is from the west and won't stop blowing... Give me your hand for a time. Hold on to mine. That's right, yes. Squeeze hard. Time was we thought we had time on our side. *Time was, time was,* those ragged birds cry.

Raymond Carver (1938-1988)

In: Verzamelde gedichten All of us (1996)

“Give me your hand for a time.”

Door de Takken

Beneden onder het raam, op het terras, verzamelen zich een paar rafelig uitziende vogels rond de voedertafel. Dezelfde vogels, denk ik, die iedere dag komen om te eten en te ruziën. *Tijd was, tijd was*, krassen ze en ze pikken naar elkaar. Het is bijna tijd, ja. De lucht blijft de hele dag donker, de wind komt uit het westen en wil niet gaan liggen... Geef me een tijdje je hand. Hou de mijne vast. Zo is het goed, ja. Knijp hard. Er was een tijd dat we dachten dat de tijd van ons was. *Tijd was, tijd was*, krassen die rafelige vogels.

Raymond Carver

vertaald door Ruth Visser

*Uit: Raymond Carver Het woord liefde. De mooiste liefdesgedichten.
Gekozen en vertaald door Guus Luijters en Ruth Visser*

Uitgeverij Bert Bakker, Amsterdam (2003)

“Er was een tijd dat we dachten dat de tijd van ons was.”